

Tyrkiet

for fulde sejl

12
sider

45.000 kr.

koster det at leje et skib med plads til otte gæster i en uge. Det lyder af meget, men både al mad og drikke samt en fire mands besætning er med i prisen

5.000 kr.

koster en uges charterferie i Bodrum i maj cirka. Ved marinaen er der flere selskaber, der arrangerer korte ture på lignende træskibe, hvis du ikke har mod på en hel uge

Logbog fra det gode liv

Til søs: Et krydstogt i et lille tomastet træskib med plads til kun 12 passagerer i det sydvestlige Tyrkiet bringer én helt tæt på både den smukke natur og de andre om bord

DRØMMEREJSE

Lars Johansen
ljz@bt.dk

Dag 1

Position: Gümüslük, Tyrkiet, 37°2' N, 27°14' Ø
Dagens vejr: Solrigt, 25-27 grader. Vindstille

- Danmark? Åh, jeg var vild med »The Killing«. Jeg købte den som et DVD-box-sæt og så hele sæsonen på en uge. Hun var fantastisk, hende pigen isweateren.

Det skal hurtigt vise sig, at Sofie Gråbøl og »Forbrydelsen« bliver et tilbagevendende samtaleemne om bord på Naviga – en smuk træ-tomaster af den traditionelle tyrkiske gület-type, som vi netop har entret ud for landsbyen Ortakent vest for Bodrum. Australiske Lesley, der skal videre over på søsterskibet Nemesis, som ligger fortøjret side om side med Naviga, er nemlig ikke den eneste på vores fælles cruise, der har set den danske tv-serie, så når folk hører, hvor jeg kommer fra, har vi et fint samtaleemne.

Her ved frokosttid har cirka halvdelen af passage-erne til den kommende uges cruise indfundet sig. Resten skal vi samle op i Gümüslük, efterhånden som de drypvis kommer flyvende ind fra forskellige steder i Europa.

Den blot 28-årige kaptajn Hakan Uguz, nobelt klædt helt i hvidt, byder velkommen om bord og viser os én efter én ned til vores kahytter – der er otte styk med plads til i alt 12 passager. Da jeg træder ind i min, er det som at komme ind i et gammeldags træ-sommerhus. Her er lige akkurat plads til to køjer og et skab til ens tøj. Oprindeligt var her mere rummeligt, men resten af pladsen er inddraget til kahyttens eget toilet og bad.

Tårnhøjt serviceniveau

I går aftes spise jeg middag i Bodrum med hollandske Loes Douze, der ejer SCIC,

som arrangerer krydstogtet. SCIC står for Sailing Cruises In Comfort, og da Loes sidst i 1990'erne købte selskabet af sin tidligere chef i et stort hollandsk rejsebureau, besluttede hun, at det netop var komfort og et tårnhøjt serviceniveau, der skulle adskille hendes firma fra konkurrenterne. I dag udgør Loes' flåde af ni skibe.

Nu er der frokost, og vi passagerer på Naviga klatrer over rælingen og går om bord på Nemesis, hvor vi samles omkring langbordet under sol-sejlet agter. Vi hyggesnakker og spørger til hinandens baggrund, mens vi sender den grønne salat, cous-cousen, en vegetar-lasagne og det friske brød rundt.

Alle tre daglige måltider er inkluderet i prisen på krydstogtet, og menuen er givet – den begrænsede plads i kabyssen umuliggør, at kokken kan lave mange forskellige retter på én gang. Til gengæld kan man dagen og aftenen igennem frit vælge mellem et bredt udvalg af drikkevarer – fra juice, sodavand og iste, over vin og øl til stærkere spiritus.

Efter maden vender vi tilbage til Naviga og fordeler os på de forskellige slikke-solhynder og siddearrangementer, der er rundt omkring på skibet, og den fire mand store besætning gør klar til at stikke til havs. Kaptajn Hakan er lidt ærgerlig, for der er vindstille, så Naviga og Nemesis er undtagelsesvis nødt til at sejle for motor, for vi skal nå at være fremme i Gümüslük, inden de næste passagerer ankommer.

Grønklædte bjerge

Solen bager, og de næste timers sejladt sidder nogle og småsnakker over et glas vin, andre har fundet de tykke romaner frem, og jeg selv sidder og nyder udsigten til de grønklædte bjerge med stedvise pletter af lavendel-violet.

Gümüslük viser sig blot at være en stribe huse langs

kysten. Måske vil den med tiden vokse sig stor nok til at fortjene betegnelsen en flæke – lige nu er der blot nogle huse, et par spisesteder og en købmand.

De første passagerer kommer om bord på Naviga og Nemesis: En schweizer, en tysker, et italiensk par med en lille pige på halvandet år, og et hollandsk par. Vi »gamle« byder dem velkommen og præ-senterer os en for en.

Tidligere på dagen havde jeg spurgt Loes, hvad man gjorde, hvis passagerne ikke kunne finde ud af det sammen? Når man er 10-12 mennesker sammen på et blot 22 meter langt og syv meter bredt skib, skal man helst kunne komme ud af det med hinanden.

- Det er næsten aldrig et problem, havde hun svaret:

- På de her cruises har jeg fået rig lejlighed til at studere gruppe-psykologi, og det er det samme, der udspiller sig hver gang: Man skal lige finde ud af, hvem hinanden er, og så finder man sammen med nogen, som man taler godt med eller deler interesser med. Og skulle det ske, at én falder helt udenfor, så foreslår vi vedkommende at flytte over på et af vores andre skibe, hvor de så garanteret finder nogen, de swinger godt sammen med.

Dag 2

Position: Iassos, Tyrkiet, 37°15' N, 27°43' Ø
Dagens vejr: Solrigt, 24-26 grader. God vind

Efter morgenmaden sejler mandskabet Naviga ud i bugten for motor og hejser så med hurtige bevægelser først storejlet i midten, så det trekantede genoasejl forrest og til sidst mesansejlet agter.

Vinden fanger straks sejlene, og Naviga hæver sig lidt i styrbords side.

Jeg læner mig tilbage og bare nyder at være til. De andre passagerer læser eller småsover, så det eneste, man kan høre, er bølgeskvulpen

1

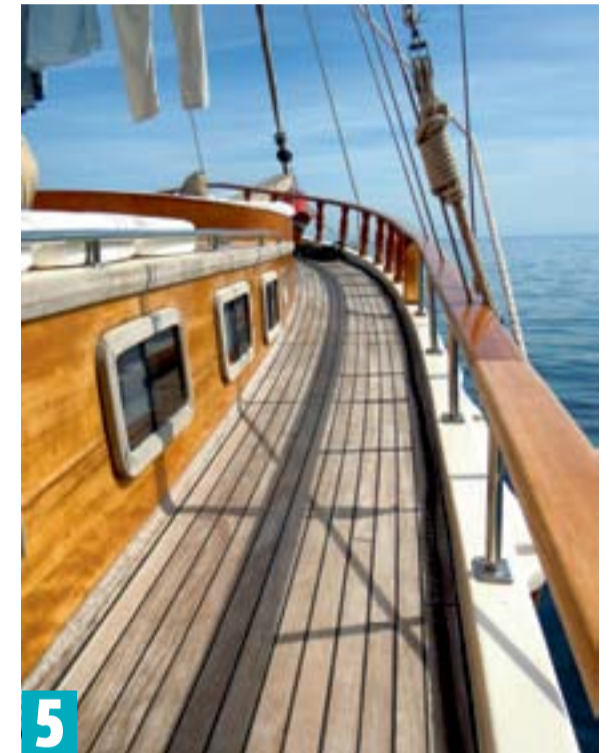
2

3

1. En stor del af tiden om bord på Naviga går med at dase, småsnakke og læse bøger. Imens hænger vasketøjet til tørre.
2. Zeus-templet i Euromos er et af de mest velbevarede græske templer, der findes – og et af vores udflygtsmål.
3. Vandski og kajaksejladt er blandt de gratis tilbud til gæsterne.
4. Der er noget helt særligt over at sejle på sådan et smukt træskib.
5. Navigas søsterskib Nemesis, som vi sejlede sammen med.
6. Hver eftermiddag er der snacks og champagne. Så samles passagerne fra de to skibe til en hyggestund.

Foto: Lars Johansen

5

5

6

mod skibssiden, tovværkets knirken og knagen samt bog-sider, der bliver vendt.

Det her er at sejle! Jeg får øje på Nemesis, der går for fulde sejl 50-60 meter foran os, og forestiller mig, at vi er en af de ekspeditioner, der i 1700-tallet drog ud for at opdage nye verdener.

Træskibe er altid smukke i sig selv, men her er farverne som hentet ud af et livsstils-magasin: De flødefarvede sejl mod lyseblå himmel, det honninggyldne træværk, de hvide reb, det azurblåt hav – og som en farverig prik over i'et agter: Det røde tyrkiske flag med den hvide halvmåne og stjerne.

Tre-fire timer senere lægger vi til ud for en lille strand i læ af klipperne, og flere benytter lejligheden til at bade i klare vand.

Blæksprutter og grillede rejer

Efter frokost står vi atter til havs. Denne gang på en to timers tur mod den lille by Iassos, der i antikken var en af områdets vigtigste byer. I dag er den ubetydelig, men har et par interessante ruiner. Heriblandt et amfiteater.

Det når jeg dog ikke at se, for jeg går i stedet en tur langs kysten og sætter mig ind på en lille restaurant og får en kop sød græsk kaffe, mens jeg kigger på de gamle mænd spille backgammon.

Herefter går jeg tilbage til Naviga og min kahyts skyg-gefuldhed. Jeg forsøger at læse lidt i den roman, jeg har med, men falder i søvn. Utroligt, så træt man kan blive af at slappe af.

Jeg vågner først, da kokken ringer med klokken som signal til, at aftensmaden er klar. Og hvor bliver vi forkælet: Grillede rejer, blæksprutter og fisk. Den gode vin er med til at hæve stemningen, og resten af aftenen sidder vi og hygger.

Dag 3

Position: Ören, Tyrkiet, 37°2' N, 27°57' Ø
Dagens vejr: Solrigt, 25-27 grader. God vind

- Det er ikke vores historie. Det er også jeres historie, Ja, hele Europas historie.

LÆS VIDERE SIDE 8

265.000 danskere var på charterferie i Tyrkiet i 2011. Dermed indtog landet andenpladsen på listen over vores favoritferielande. Øverst ligger Spanien. Grækenland er nr. 3

Vi var tidligt oppe i dag. Morgenmad kl. 8 og så ellers af sted fra Iassos med udflugtsbussen, hvor guiden Bora Savaser engageret fortæller om områdets historie, mens vi er på vej mod det første udflugtsmål, Zeus-templet i Euromos.

Gennem tiden har Tyrkiet fungeret som en bro mellem Asien og det europæiske kontinent, og denne del af landet har en ufattelig rig historie. På grund af den strategiske placering har alle de store civilisationer og hærledere været her og har efterladt sig spor. Noget, der især er udtalt i Istanbul, som ligger lige præcis, hvor Europa og Asien mødes, og hvor man praktisk talt ikke kan grave et hul uden at støde på et fortidsminde.

Spærret inde af naturen

Efter en lille times køretur stopper vi ved en undseelig grusvej. Zeus-templet ligger udenfor de sædvanlige turistområder, og derfor er det nærmest uberørt. Her er ingen souvenirsælgere, ingen guider med turister på slæb, ingen snack-boder. Bare et næsten intakt tempel i smukke, grønne omgivelser.

Vi tilbringer en halv times tid her og kører så videre til næste oldtidsminde – landsbyen Herakleia, der har den særlige historie, at naturen

har spærret den inde. Mens vi går rundt og ser på ruiner af den antikke bymur, et fort og et kloster, fortæller Bora, hvordan byen engang havde adgang til havet, men at jorden og stenene, der blev skyllet med regnvandet ned fra bjergene, efter flere årundreder skabte en slags dæmning, der skilte byen, og bugten den lå ved, fra havet.

Det betyder, at nutidens Herakleia ligger ved en stor saltindsø, og at området er en fredet nationalpark med et helt særligt fiske- og fugleliv. Her lever blandt andre pelikaner og flamingoer

Efter en traditionel tyrkisk frokost på en lille restaurant i landsbyen kører bussen os mod Ören, hvortil Naviga og Nemesis er sejlet og ligger og venter på os. Vi bliver hentet på stranden af gummibåde med påhængsmotor og bliver sejlet ud til skibene, hvor vi trætte af solvarme og Boras historiefortælling stort set alle sammen går i kahytterne for at snuppe en lur.

Dag 4

Position: En navnløs strand i Tyrkiet, 37°2' N, 27°33' Ø

Dagens vejr: Solrigt, 23-25 grader. God vind

Jeg vågner ved et »PLASK!« efterfulgt af latter. Den første morgenfriske skibspassager

er hoppet ud over skibssiden til en svømmetur. Siden følger tre plask mere.

I dag er det atter sejldag, og det passer mig fint. I går var krævende, og selv om den sluttede hyggeligt med først te og kage ovre hos Nemesis og siden aftensmad hos os selv på Naviga, ser jeg frem til bare at læse, slappe af og småsnakke dagen væk.

Som dagene er gået, er vi passagerer kommet tættere på hinanden. Nu taler vi ikke kun om generelle ting som skattetryk derhjemme, vores chefer og vores favoritferiesteder. Nu taler vi om os selv.

Men også den generelle stemning om bord er blevet mere familiær. I begyndelsen spurgte vi høfligt besætningen om noget at drikke eller nogle snacks – nu går vi bare hen i kølerummet og henter en dåse iste eller en flaske vand. Og da vi på et tidspunkt lægger til ved en lille kystby, spørger kaptajnen, om der er nogen, som lige vil have noget med fra land? Cigaretter? En is? Chips?

Det ærgrer mig, at det er min sidste dag om bord, for jeg kan forudse, at passagererne vil nyde hinandens selskab stadig mere, som ugen skrider frem, og at cruiset så ikke længere kun handler om det ubestridt lækre ved at

sejle rundt i sådan et smukt træskib i skønne omgivelser, men at man også lærer nye mennesker at kende.

Loes kommer hen til mig, da jeg står og kigger ud over rælingen på kaptajnen, der er ved at gøre gummibåden klar til vandski.

- Jeg har en overraskelse til jer: I aften arrangerer vi en barbeque inde på en strand et stykke herfra. Så kan du lige nå at få den oplevelse med, inden du atter forlader os.

Ude på vandet vræler gummibådens motor højlydt, og man hører lige et højt »Ready?« og et bekræftende »Yes!«, inden gummibåden skyder frem, og en af de kvindelige gæster på rystende knæ får rejst sig på vandskiene. Passagererne på både Navida og Nemesis jubler og klapper, da hun slår et stort sving ude i bugten og atter sætter kursen mod de to både.

Gløder i aftenmørket

- Se, der er Lille Bjørn, siger Loes senere på aftenen og peger. Jeg kigger op mod de lysende stjerner på den mørke himmel over os og får øje først på Nordstjernen, hvorefter resten af stjernebilledet træder tydeligt frem.

Det er en smuk aften. Bjergene står som koksgrå skygger mod den blåsorte himmel, og månelys glimter på

vandet i den lille bugt, hvor Naviga og Nemesis har ankeret op for natten.

Jeg kaster et sidste blik mod stranden bag os. Lyden fra påhængsmotoren på den lille jolle, vi sejler i, overdøver snakken og latteren fra selskabet, der sidder på puder og tæpper i sandet derinde, men i aftenmørket kan man tydeligt se gløderne fra grillen, hvor kokkene tilberedte spid med kylling og peberfrugt,

de tyrkiske lamme- og oksefrikadeller köfte, indbagte aubergineskiver og andre lækkerier, som vi skyllede ned med rosévin og Efes-øl.

Det er ærgerligt, men da jeg skal nå et fly fra lufthavnen i Bodrum meget tidligt i morgen, må jeg forlade det hyggelige selskab og bliver nu sejlet over mod Naviga, hvor jeg lige kan nå at få nogle timers søvn i min hyggelige kahyt.

Det her er det gode liv.

REJSEINFO

● SEJLSKIBS-CRUISE

Transport: SCIC sejler typisk fra den lille by Ortakent tæt ved den sydtyrkiske ferieby Bodrum. Turkish Airlines flyver dagligt fra København via Istanbul til Bodrum-Milas fra ca. 2.000 kr. retur. SCIC sørger for transport til og fra skibene. Krydstogterne begynder om lørdagen, men vi anbefaler, at man ankommer til Bodrum et par dage før, så man også kan opleve den spændende by. Vi boede på det billige Otel Gulet (ca. 360 kr. pr. nat) ved marinaen. Hotellet fandt vi på Hotels.com. Tjek turkishairlines.com for flybilletter.

Pris: En uges krydstogt koster fra ca. 7.500 kr. I prisen er inkluderet al mad og drikke – også vin og alkohol. Hveranden dag er sejldag (for sejl, medmindre der ingen vind er), og hveranden dag er udflugts-/aktivitetsdag. Udflugter tilkøbes. Aktiviteter som vandski, havkajak og snorkling er gratis. Der er adgang til internet om bord, ligesom der et par timer dagligt er mulighed for at oplade mobil, computer, kamara, iPad o.lign. Læs mere på scicsailing.eu

Bedste tidspunkt: SCIC sejler fra april til slut oktober. Foråret er optimalt, da vejret er som dansk sommer, og naturen er fantastisk smuk. Juli og august er der meget hedt på vandet, men efteråret igen er behageligt – så er vegetationen dog brændt af, og bjergene fremstår grågule.